

Andrei Gamarț
REPUBLICA MOŁDAWII

Przypuszczam, że cierpienie
u ludzi wygląda tak samo.

Może oni też mają
porę roku na zakochanie,
wrażliwe ciało,
które wyciąga się ku światłu,
kwiaty, gotowe zaraz się otworzyć
i korzeń biały jak maminy włos.

Przypuszczam, że szczęście
u ludzi wygląda tak samo.

Trwa długo
i szybko się kończy.

Przełożyła
Olga Bartosiewicz-Nikolaev

Andrei Gamarț
REPUBLICA MOLDOVA

Presupun că durerea
este la fel și la oameni.

Poate au și ei
un anotimp al îndrăgostirii,
un corp vulnerabil
care se întinde după lumină,
niște flori abia așteptând să se desfacă
și o rădăcină albă ca părul mamei.

Presupun că fericirea
este la fel și la oameni.

Ține mult
și se termină repede.

**wiersze
w mieście**

Organizatorzy

RUMUŃSKI
INSTYTUT
KULTURY

Partner

Przedstawicielstwo w Polsce

Patroni medialni

**Warszawska
Kulturalna**

BOOKLIPS.PL IIII